



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis Barzaei Herovm Helvetiorvm Epistolae

Barzaeus, Johannes

Fribvrgi Helvetiorvm, 1657

6. Guilielmi Tellij historiam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13014

Ni Pelusiaco dignos Busride mores
 Lenierit blandi mitior aura Noti;
 Insultura tuo præsens Rhamnusia tergo,
 Non expectatis stabit acerba flagris,
 Stabit, & ut sæuæ reddatur talio culpæ,
 In sua Gorgoneas conciet arma deas.
 Mens offensa nimis grauiori exæstuat irâ,
 Et quæ indigna venit pœna, dolenda venit.
 Pœna dolenda mihi te vindice, teque tyranno,
 Tu caue, ne fiat pœna dolenda tibi.

A. B. Hæc & alia hîc asserta confirmat Guillimannus,
 lib. 2. c. 15. fol. 299. Simler. l. 1. f. 35. &c.

VI.

ARGUMENTVM.

Gualtero Fürstio, Vvernero à Stauffackh,
 & Arnolde an der Halden, primarijs pro li-
 bertate recuperanda Triumuiris, succedit hîc Vvil-
 helmus Tellius, qui audacior exequi primus non ti-
 muit, quod comitijs suis Triumuiratus iste diu mul-
 tumq; deliberauit. Historiam pilei in pertica pro-
 positi, Mali ab ipso infantis sui vertice decussi, cap-
 tiuitatis destinatæ, Gæsleriq; telo transfixi, Actor ip-
 se proponit, orbiq; iudicandam relinquit. Quæ qui-
 dem multorum, iam calamo præloq; explicita, in-
 differenter hîc est introducta.

VVILHELMVS TELLIVS Vraniensis.
 IOANNI GVALTERO ARNOLDO, à Spiringen.

De Sagittæ Tellianæ in pomum & Gæslerum
 - emissionem.

E Loquar, an fileam? Cinerisnè aspergine Lessum
 Exul, an exhaustis epinicia digna periclis,
 Lætitia

Lætitiâ stimulante canam? Mens ægra manusque
 Auspicijs jam functa suis, mihi mensque manusque
 Fluctuat, & dubia rerum suspenditur alâ.
 Eloquar? obticeam? quanquam meminisse paternus
 Horrescit portenta animus: paradoxaque rerum,
 Et contra ingenuos erecta Licentia mores
 Vberiore optant calamum: tamen ipsa malorum
 Ilias, ac pando spectata tragœdia cœlo,
 Dant dextræ stimulos: rabiesque indigna pharetram
 Promere quæ jussit, jubet hanc quoque promere chartâ.
 Alea jam TELLI jacta est, dedit improba dignas,
 (Nec memorare pudet) dignas dedit improba pœnas
 Victima: confixus jacet in pœdore Tyrannus.

Hæc ego si taceam, calamoque intacta relinquam,
 Ipsi extemplò amnes collesque, petræque lacuique,
 Sideraque, & torti vicinia conscia teli,
 Historiæ immensam poterunt pertexere telam.
 Ambiguæ sed enim volitantia murmura famæ,
 Quæ solidam truncare fidem, quæ sæpe minutum
 Nacta sibi culicem, turritos tergorra Barros.
 Audet hyperbolico confestim explodere rictu,
 Ingenitis assueta tropis; dum oblita decori,
 Detrahit, extollit, retrahitque, ac sæpius atrâ
 Therisitæ maculâ generosum obfuscat Achillem.
 Hæc, inquam, ambiguæ tam discordantia famæ
 Sibila, plebeio ne tentent fortè susurro
 Tellium, & ingenui facinus traducere TellI:
 Iplus ego tragicæ spectator & actor arenæ,
 Incæptam jaculo, superatam cuspide scenam,
 Sponte meâ referam: natoque, patrique paratas
 Præfidis insidias, geminæque vibrata sagittæ
 Spicula, & irati fatum exitiale duelli
 (Arbiter ut rerum sit cento & purpura) pandam.

VRANIAE natale solum quâ fulgida ceris
 Atria, quaque aulas generosâ pube referti
 Explicat ALTORFI, dudum tibi trita patentem
 Area fert tiliam; quæ curis apta leuandis,
 Dum laxat patulo diffusas stipite frondes,
 Crebrius acceptâ fauit concuiibus umbrâ.

Hac subter tiliâ (nostræ via prima quærelæ)
 Gæsleri imperijs, hodieque, erecta superbit
 Pertica, regalem prætendens pertica fastum.
 Huic superimpositus pompâ grauiore tumescit
 PILEVS, infandas cum diro carcere pænas,
 Suppliciumque ingens, ac sæuam Præsidis iram
 Comminitans: positæ, si ciuis & accola, lanæ,
 Hac iter instituens, Præconis voce statutos,
 Præfectoque ipsi proprios, non ferret honores,
 Neſcius imperij, legisque à Præside latæ
 Tellius, Ecquid, ego, quid rustica pertica, dixi,
 Siue quid expositus tam grandi turget honore
 Pileus? ut magnis etiam insanire Dynastis,
 Et populum indignâ libet exercere palæstrâ!
 Vidi ego de triuio (quis enim non talibus omnem
 Destinet anticyram?) vidi his ego sæpe reluctans,
 Indignansque oculis; & nudo vertice multos,
 Et trepidâ ceruice alios, & poplite flexo
 Transire innumeros: ubi passim à pectoris albi
 Indigenis, pinguisque inibi, crassique; cerebri
 Simpliciore tribu, tam larga (urgente Toparchâ)
 Propositæ delata fuit reuerentia larum,
 Ad Pelusiaci quasi rursus erecta Canopi
 Numina, juratâ plebs cuncta litaret acerrâ.
 Nempe, quod anſa meæ docuit me sera ruinæ.
 Callidus ac veterem versans sub pectore vulpam
 Satrapa, sic animos, sic explorare fauores,
 Sic sibi deuotas poterat dignoscere mentes.
 Erecto quisquis ceruicem inflectere signo,
 Aut famulum curuare genu, pronisque solebat
 Blandiri obsequijs; hic dignus amore Patroclus,
 Hic Pylades, hic luce magis venerandus Achates
 Audiit: infestâ tam festè affectus ab aulâ,
 Lethifero tanquam dotatus ab Hercule telo,
 Centum Erymantheis patriam saluasset ab apris,
 Ingenuus quem verò rubor, quem, mascula virtus.
 Helueticis cognata animis, tam friuola iussit
 Imperia, & rigidum sapientia scita Draconem,
 Non obseruatâ, Zephyris committere, lanâ,

Ille truces extemplò iras, pœnalque, minalque,
 Multasque Heluetico non dignas terre colono:
 Ille, ut contemptor Diuûm Mezentius, arctos
 Damnari ad Gyarôs; ac si alter Herostratus imo
 Erutus ex Orco, conceptâ sponte, furentes
 Mulciberi flammâs in templa stupenda superbæ
 Misisset Triuizæ; furtouè audace Promethei,
 Exauctorato transgressus sidera curru,
 Empyreis sacrum clepsisset ab ædibus ignem.

Tellius è numero, dum iusq; hæc deq; geruntur
 Posteriore fuit. Rebus dum nuper agendis
 Immoror Altorfi, nec tela, nec arma vibrantem,
 Insidias nec mente ullas, nec bella cientem,
 Non expectatæ presserunt fata ruinæ.
 Stabat adorandi fatalis tessera signi
 Pertica, quam socius nimirum effulgere fecit
 Pileus, egregium pro tanto Præsidi signum!
 Transiui, fateor; curæque intentus herili,
 Nec caput inflexi, nec genûa trementia fixi,
 Nec proclamatos impendi pileo honores:
 Exposito non facta fuit reuerentia signo.
 Nulla tamen posito facta irreuerentia signo.
 Transij & Helueticâ de simplicitate colonus,
 Omnia salua ratus, certatim hominesque, Deosque,
 Et tam clementem nimis offendisse Toparcham
 Arguor; ac multis ultroque citroque profusis,
 Per clandestinos, ut erat custodia, seruos
 Raptor, & indigno perpessus vincula tergo,
 Carceris in fœdas trudorque, trahorque latebras.

Obrut⁹ hic equidè; Numi me vaga turba Thrasones,
 Semihominem Cacum? num me, stimulante rapinâ,
 Incustoditos ex Præsidis arce iuuenos,
 Bucerixque greges de pasto è rûre, putatis
 Sacrilega duxisse manu? Mens effera Caci,
 Et manus Autolyçi similiq; è germine fœces,
 Non sunt ingenui, non sunt ex indole Tellii.
 Quis furor, ô turbæ? quæ tanta licentia, Vernæ?
 Quid sceleris? quæ monstra tuli? quæ Numina læsi?
 Non patitur talem mens criminis inscia pompam.

State Viri, mecumque pari contendite telo,
 Et paribus pugnate armis: quid pila? quid hastas?
 Quidque tot exertas iuuat uni inferre machæras?
 Si virtus animis, si qua est pollentia neruis.
 State viri, & nudos mecum exercete lacertos.
 Non terret numerus. Quid grex armatus inermem?
 Hærcle ego, si solito præsens mihi dextera ferro,
 Si telis animata foret (nec quippe trinodem
 Amphitryoniadæ libet hîc exposcere clauam)
 Hærcle, terebratis vestra inter viscera costis,
 In patulâ, ipestante foro, testarer arenâ,
 Quid Satrapæ cumulus, quid posset Tellius unus.
 Sic ego; sed fungi falsa in conuitia prompti,
 Tu modò tu summæ transgressor reprobe legis,
 Quem puduit prono venerari vertice lanam,
 Iam modò, iam Sociam supplex venerare catenam,
 Cras ubi purpureus rursus sua lumina nobis
 Protulerit Titan (tibi quippe nec aurea lucem
 Cynthia nec rutilus dabit hoc in carcere Phœbus)
 Ipsulmet tragicum tibi Satrapa præcinet actum,
 Mendaces aliàs reperi hac in voce prophetas
 Axem ergo medium Phaëton rediuius anhelis
 Cum tenuisset equis; è carcere ductus opaco
 Tellius, ante oculos & Præsidis ante tribunal
 Sistitur, hocce suam dicturus iudice causam.
 Ille ardens oculis, & toruam nubila frontem
 Obsitus, ore minax, alter feritate Lycaon,
 Tu quoque, Tu nostris, inquit, temerarie sceptris,
 Tu nostris adstare oculis? Tu Daue, supremum
 Arcadicâ grauitate audes contemnere Scitum?
 Quæ tibi Tisiphone, quæ mentem agitauit Erinnys,
 Vt Domini leges, ut in exorabile verbum
 Plusquam affectarâ violares, barbare, culpâ?
 Imperium nobis, falcesque rei que gerundæ
 Independentem ignoras esse secures?
 Cæsarem, & Ausonium læsisti perfide sceptrum,
 Nunc tandem insidiæ, dudumque agitata patescunt
 Consilia. At motam tu nunc stupor ex cute quercum.
 Pluribus ille quidem, sed ego breuioribus orsus,
Oedipus

Oedipus haud equidem, sed nec sum, ô Satrapa, Dau⁹,
 Nec sine corde stupor, nec sum sine mente Choræb⁹:
 De plebe ingenuus, patriæ, Regisque, Dei que
 Præfæctique sacras, sum liber amicus, ad aras.
 In jugulum, sic juro, tuum nec tela, nec ullas.
 Molior insidias, tolle hanc è pectore curam.
 Præteriens quod verò tuum, cum schemate, contum.
 Rusticus externo non sim veneratus honore,
 Si scelus est, dolor est: Lex ignorata reatum,
 Quod reor, imminuet: potior mihi cura peculi,
 Et studium pecoris, quàm res spectare forenses.
 Qualiscunque tamen, leuis est, si culpa vocanda est.
 Noui ego, præpositos, clauumque in plebe gerentes
 Diuini quanquam non sum de classe Platonis,
 Noui ego Magnates vulgo magis esse verendos.
 Id verò obsequij, suspensæ, ô Satrapa, lanæ
 Aut infensato confertim impendere trunco,
 Nullus ab Helueticâ docuit me præco cathedrâ.
 Da veniam fasso, leuet ignorantia culpam.
 Expositi certè tam obscura ænigmata gryphi,
 Delphica, quod dixi, mihi nec cortyna, nec ullus
 Oedipus explicuit, rudiozem agnosce colonum,
 Qui nisi peccâsset, quid Tutè ignoscere posses?
 Ille iterum flammâsq; vomens irâsq; volutans,
 Verbi que impatiens, Quid garrule stentor inanes
 Deblateras nugas? nulla hanc inscitia culpam
 Fecerit immunem: per rura per oppida sparsum
 Nescire edictum, nimis ignorantia crassa est.
 Ne tamen intereas, superest tibi meta salutis
 Vnica; tu paucis, quid factò opus, accipe verbis.
 Telifero certare arcu, torquere sagittas
 Certius, & curuo jaculari spicula cornu,
 Diceris ante alios hac tempestate peritus.
 Tu nouus Eurytion, cælum per inane volantes
 Diceris accipitres, ipsasque è nube columbas,
 Tam dextrè emisso, tam scitè figere telo,
 Ac si Thessalicæ populator Acastus arenæ,
 Siue pharetratus te progenerârit Apollo.
 Quare age, si tantum torquendo nomen ab arcu,

Si

Si tibi fama venit; turbâ hac comitante penates,
 Vise repente tuos, telumque audacter & arcum,
 Vnde tibi tantum peperisti nominis, affer.
 His te accinctum armis etiam tuus ille sequatur
 Pusio, maternis qui ludere doctus in ulnis,
 Non nisi pulcher Hylas, Matrisque, patrisque voluptas,
 Deliciaeque domus, patriaeque Hiacyinthulus audit.
 Hoc puero famuli, tu telo armatus & arcu,
 Este citi reduces. Praebere impenitus aurem
 Caesareis Satrapis, & Suium & Vria discet.
 Paratur scitis, arcus cum duplici telo,
 (Sic praesaga meam monuere oracula mentem)
 Arripitur, vitaque mihi jucundior ipsa
 Filius ad saevum trahitur cum Patre Tyrannum.
 Hic tandem eructans conceptum in corde venenum
 Barbarus, in magna juvenumque senumque coronâ,
 Experiamur, ait, quid nostri dextra Cydonis,
 Et tam famosi quid possint spicula Tellis
 Malum hoc, (ipse manu malum tum forte gerebat)
 Malum hoc, ecce tui statuendum in vertice nati,
 Figes ipse tuo, Nati de vertice, telo:
 Hic locus, haec statio; dabit hic tibi pusio metam,
 Centum ac vicenos faciet distantia passus,
 Sume celer jaculum; commissa piacula solus,
 Deiciens pomum de vertice, diluet arcus:
 Sic volo, sic jubeo; nec verbo obfiste jubenti.
 Siftitur interea, palumque reuinctus ad hirtum
 Parvulus, imposito fulvi diademate mali,
 Cogitur inuisam patris exspectare sagittam.
 Territus imperijs, & iniqua lege Tyranni,
 Menè, inquam Armeniam reputas de tigride natum?
 Me Libycam suxisse feram? nec monstra Pelori,
 Nec mihi Caucasae dant incunabula petrae.
 Tu Phlegethontæas potius tranare paludes
 Praecepte, & anguineâ redimentum terga cateruâ
 Cerberon, immisso licitari in praelia telo.
 Ad prolem, innocuam, nocituram efferre sagittam,
 Quae poterit ratio, quae cogere causa parentem?
 Expirare equidem proceræ è vertice fagi.

Pen-

Pendulus, aut imam mihi, malo, dehiscere terram,
 Quàm mihi tam charam jaculo præfigere prolem.
 Pluria dicenti, technasque dolosque neganti,
 Et nimis horrendum, nimis execrabile probrum,
 Quod vel Sicanos poterat terrere Tyrannos,
 Frustra eiuranti, Torque, inquit, & eijce telum,
 Aut refer insidias; Medium hinc non suppetit ullum.
 Sic volo, sic jubeo. Proh, quanta ærumna paterno
 Illapsa est animo? quæ cura? quis horror, & angor?
 Dirigui, tremuere artus, subitoque per imas,
 Heu quàm terribilis transiit mucro, medullas!
 Perstitit imposito dilectus pugio malo;
 Perstitit, & dulcem gemebundo murmure matrem
 Sapius ingeminans, iterumque iterumque parentem
 Blæsulus, & turbæ pavidus farragine, clamans,
 Anxium in afflicto duplicavit corde dolorem.
 Ter volui torto dimittere spicula cornu,
 Ter trepidæ celsere manus: tandem ipse supremum
 Voce fatigo polum, palmisque oculisque leuatis,
 Summe Pater, cui iusta placent, qui semper egenos
 Respicias atque humiles: Tu cuncta tueris ab alto,
 Turerum ac regum tumidas moderaris habenas:
 Nunc inuita meâ jacturum spicula dextrâ,
 Nunc, inquam, indignâ compulsus lege, benigno
 Respice præsidio, jaculumque, arcumque, manumque,
 Sortemque ancipitem, diuino dirige nutu,
 Si Tibi juris amor, si detestaris iniquum,
 Quo premimur, factum: titubantem dirige dextram,
 Dirige mucronem. Confestim animosior arcum
 Arripio, pariterque oculos telumque fatigo.
 Ista repende fugit, volitansque sagitta per auras,
 Dante Deo dextramque simul, ferrumque regente,
 Figitur in medio præfixi cortice mali. b.

Cernere erat, crebram suspiria larga cohortem
 Ducere, nec ficto lacrimas effundere planctu.
 Aligeram cum verò simul videre sagittam
 Stridore insolito, motoque per aëra gyro,
 Propositum penetrare scopum, saluoque pusilli
 Vertice, puniceum tam dextrè euertere pomum:

Tristia

Tristia conceptâ redimens præcordia curâ,
Omnis inaudito sonuit vicinia plausu.

Præses ut excussum tam scitâ cuspide *malum*
A ceruice, videt passus volitare trecentos,
Nigra colubrino suffusus corda veneno,
Inuidiâque fremens, oculisque hinc inde retortis,
Dum vibrante meas rimatur lumine vestes,
Alteram in interno reperit thorace sagittam:
Horrendumq; tonans; quid enim temerariè nequam,
Ecquid, ait, vetiti vult occultatio teli?
Num, scelus, hæc nostro seruasti spicula collo?
Prome rei causam, vel te crudele macellum,
Improbe, cumque arctâ manet ingens pæna catastrâ.
Iam Libitina reum, jam te Rhamnusia vindex
Arguit, & meritâ condemnat, perfide, furcâ,
Posteritas sed nequa meos incessere fasces
Ausit, Auernales si mox damneris ad umbras;
Adde fidem verbo: Dabitur tibi libera vitæ
Gratia, si, fidis (quod strictius impero) labris
Dudum compositas inimico in pectore technas
Et mihi suspecti pandas mysteria teli.
Sic ait, & dictum confirmat fulmine verbum.

Inde animosus ego; Seruatæ causa sagittæ
A populi studijs, & consuetudine, pendet,
Vnica bellisequam non ornant tela pharetram.
Perpende Armenios, Thraces scitare, Cydones
Contule, & Helueticæ mores disquire iuuentæ:
Quis Schyta, quis Parthus, vel ubi Tyrinthus, heros,
Vnico in expositam jaculo descendit arenam?
Hercle autem à recto si fortè fuisset aberrans
Prima sagitta scopo, frontique infixâ pufilli,
Innocuo dulcem maculâisset sanguine prolem:
Altera confestim, malè fuscum ulture cruorem
Altera arundo tuas penetrâisset cuspide costas.
Duplicis hæc jaculi causa est: hinc disce fidelem
Tellus candorem. Iam cetera scribere amantem,
Iam rege Phœbe manum, proprijsue ediffere verbis,
Quisfuror è tetrico, quàm immitia fulgura vultu,
Quantaque Gorgoneâ sint missa tonitrua linguâ!
Nun-

Nunquam ego Tarpeium simul explosisse putarim.
 Fulmina plura Iouem, quanquam ipsa Pyracmonis
 Cunctaq; Trinacriū gestarit tela Cyclopum, (arma,
 Tandem ubi detonuit, rabieque exterruit orbem,
 Si promissum, inquit, fieret reuocabile verbum,
 Tu modò, tu fractis, impostor callide, talis
 Feralem decorare rotam, vel stipite ab alto
 Pendulus, infestos deberes pascere coruos.
 Sed fidei sit firma fides, sint debita verbo
 Pondera. Vos famuli præcepta in herilia prompti,
 Ferte citi funes, date vincula, lora, catenas:
 Atque repente reum tam perniciofa professum
 Crimina, præualido constrictum fune, propinqui
 Ducite ad ora lacus. Mens est id temporis ipsum
 Findere naue lacum, Zephyrisque fauentibus, arcu
 Cussenia censi festinam aduertere proram.
 Hic locus, hæc requies, hæc Tellij congrua sedes.
 Maturate viam, quassæ sua carbasa cymbæ
 Pandite, & in mediâ spoliū hoc præpingue carinâ
 (Ne vaser erumpat) firmis religate catenis.
 Nos ubi prædictam ratis aduectarit ad arcem,
 Ut liceat tutis impostorū & esse quietis,
 Ex ejus meritas sumemus crimine pœnas:
 Regia, carcer erit; famulantūm turba, catenæ;
 Area, puluinus: rupes excisa, grabatus;
 Culcitra, strata silex; Thetis arci proxima, potus;
 Cinnama, pædor; Arachneæ conopea telæ.
 Hic hilares sine Sole dies, sine sidere noctes
 Viuet; olorinas hic tollet vertice cristas.
 Sic mihi Gæstlerus. Qui verò moratur in altis,
 Inque humiles celoque simul, terraque-tuetur,
 Serius edocuit, quam cassâ mole, superbus
 Et fremat, atque animo meditetur inania, mundus.
 Veliferam laxare ratem, tortosque rudentes
 Soluere, & aërijs committere carbasa ventis,
 Iusserat immenso tumefactus Satrapa fastu.
 Iamque ferè mediū faustis carchesia velis
 Obtinuere lacum, crebroque celeusmate turba
 Interim, & effusis in me sannisque probrisque,

D

Intem-

Intempestiuo repleuerat astra tumultu:
 Cum Deus, ecce tibi, qui stagna tricuspide telo,
 Quique lacus vitreos, ac falsas temperat undas,
 Hospitis impatiens, & iniquo scommate motus,
 AEolio nimium suppressit turbine plausum.
 Namque repentinus confundere nubila nimbus,
 Vela ferire Austri, diuellere lintea Cauri,
 Atque unâ Boreæque truces, Zephyrique, Noti que,
 Et rapidi mugire Euri, subitoque per omnem
 Bella mouere lacum; nullumque verendo tridentem,
 Vndique laxatâ malos incessere habenâ.
 Inde simul terreri omnes, rabieque, metuque
 Attoniti pallere viri, trepidare ministri,
 Tollere clamorem Præses; Consurgite Nautæ,
 Soluite vela citi, remos impellite serui:
 Et parili studio viresque, animosque, manusque
 Tendite, quaque licet motas superate procellas;
 Eripite è tantis vitamque animamque periclis.
 Cassus ubique labor: tragico bacchantur hiatu
 Circius, & Boreas, & inexorabilis Auster:
 Murmura rauca crepant, agitataque atrocius unda
 Pulsat anhelantem, spumanti vortice, nauem.
 Credere tunc licuit, Gæsleri in Carbasa totam
 Iurasse AEoliam; Corique, Euri que; Noti que
 Conspirasse omnes in mutua prælia vires.
 Tandem igitur famuli, Quid pondus inutile cymbæ
 Tellius? afflictam propugnet & ipse carinam:
 Olli & dexteritas, & habentes robora nerui:
 Sulcet & ipse lacum. Placuerunt verba Tyranno.
 Erigor, ærati soluuntur corpore nodi,
 Laxantur manicæ: si cura, ait, unica vitæ,
 Si tibi lucis amor, communem sulcipe sortent:
 Aspice, terribiles ut scandunt sidera fluctus!
 Fare age, flectendis si qua est tibi gratia remis,
 Arbiter esto ratis: rege carbasa, dirige clauum,
 Quoque modo poteris præsentem auerte ruinam:
 Sic tibi, si motas vel Marte vel arte procellas
 Vincere, si tantam doceas euadere Scyllam,
 Nobilis erectas Hecatombe stabit ad aras.

Pareo,

Pareo, & eximijs vincloꝝrum à mole lacertis;
 Consijs jam certus ego confidere transtris,
 Sollicitos agitare artus, insistere remis
 Acrius & velis, exemplo ac vocibus hortor.
 Ipse adeò immites studeo terebrare procellas,
 Syrtibus è medijs torquere ad littora clauum,
 Proramque ancipitem saxosæ appellere ripæ.
 Multa quidem rupes, & crebræ ad littora petrae,
 Difficiles fecêre aditus: tamen impete factò,
 Horrisonos postquam ventosa tragædia flatus
 Lenijt, & motam Deus ipse tridentifer iram;
 Saxa per & scopulos Suitensi allabimur ora.

Hinc propter ripam petrâ undiq; & undiq; clausam;
 Dum vehor, ambiguum cum libertate salutem
 Effugijque ansam meditatâ examino curâ.
 Dumque rei satago, remosque manusque fatigo,
 Cerhimus è ripæ spatiosum margine laxum
 Erigi, & à portu multam se extendere in undam.
 Id ratus effugium, locios acclamo, cauere
 Hunc scopulum, & certam jubeo vitare charybdim.
 Illi iterum exanimes, dum prorâ excurrere quærunt,
 Puppe petram feriunt. Telum ergo animosus & arcû
 Arripio, saltuque petram dilapsus in ipsam,
 Omnibus extemplo neruis ac robore toto
 Ocyus impulsam, ventis transmitto carinam.
 Inde vadum nactus, prærupta cacumina montis
 Saxa per & salebras, per & aspera tesqua, nec ullis
 Trita prius pedibus, caprearum more pererro:
 Semita nulla patet, silices & inhospita duram
 Dant mihi lustra viam, trepidi quâ cornua cerui
 Abijciunt, captantque citæ sua compita damæ.

Ad portum interea pertingere Præses, & acrem
 Scandere capit equum *Brunnamq;* unaque per agrum
 Pergere Suitensem: sed quanquam barbarus esset
 Bellerephonteo vectus per inane caballo,
 Cusseniacensem non viuis iisset in arcem.
 Namque mihi stabilem facturis & ipse quietem,
 Anticipare vias, equitem preuertere cursu,
 Dumisque in medijs, *Cusseniacum* inter & *Artham*,

Propter iter, crebro quod pertransire solebat
 Satrapa vectus equo, bene testam intrare latebram:
 Hic ego venturum jaculo præstolor & arcu:
 Præteritosque animo lusus, & facta Tyranni
 Effera perpendens, patriæque, mihi que, meisque
 Gratarum fatagens, generosum eluctor in actum.
 Si potui, ô rerum moderator iuste mearum,
 Malum ego si potui tortâ penetrare sagittâ;
 Iam quoque, summe Parens, cui munera laudis &
 Defero vindictam præsentis arundine teli,) (omnem
 Tolle ferum patriæ, tolle his è finibus, hostem.
 Sic inter densos dum obtestor sidera vepres,
 Arcumque intendo; montana volumina circum
 Tollitur hinnitus, quassataque pondere tellus
 Præsidis exosam monet aduentare cohortem.
 Eminent ipse prior, tergo sublimis ab alto
 Quadrupes dantis equi: largâque effusus habenâ,
 Instituens alacres obliquo tramite gyros,
 Cornipedem validum crebro spumantia morfu
 Frena cruentantem, ferratâ calce fatigat:
 Dumque suas equus ipse jubas, eques ipse Smaragdos
 Explicat, & parilem dum spirant naribus ignem,
 Intumuere nouo subjectum ac sarcina fastu.
 Iamque propinquantem latebræ, nec tela timentem
 Vnica, detortæ pennis incesso sagittæ.
 Tortâ volat, nec cassâ volat: namque ilicet icta,
 Perque Tyranni uterum, perque ilia transit, arundo:
 Luctantemque animam, Superosque imosque Deorum,
 Murmureque obscuro Libitinam nescio qualem,
 Frustra obtestantem, lethæas mittit ad umbras. c.
 Improviso igitur stupefacti fulmine ferui,
 Semianimes dum sensu horrent, gressuque vacillant;
 Sensim ego digredior: summoque exinde Tonanti,
 Qui mihi consilium, qui spicula rexit & arcum,
 Saluumque è medijs, per stagna, per arua, periculis
 Eripuit, supplex æternum juro trophæum.
 Hoc opus, hic labor est; hanc nostra Tragœdia scenam
 Hunc habuit finem. Detur victoria cælo,
 Lausque decusque Deo, Certè, quod cuncta nepotum
 Nôrit

Nôrit

Nôrit posteritas, Patientia læsa furorem
 Induit, & justos dedit indignatio dentes,
 Quæ tibi (dum patrios repetis *Gualtere* penates,
 Ex Italâ tellure redux) volitante papiro,
 Nec tamen ambiguo volui narrare relatu.

Cuncta quidem Suico jam *Stauffackherus* in agro
 Audijt ore tenus, patrios defendere promptus
 Ingenuâ virtute focos. Hic Fæderis icti
 Ductor & Achitophel, dubijsque in rebus *Vlysses*
 Officiosus erit. Spirat mea dextera Martem,
 Pro Patriæ flammis, ipsos non lentâ per ignes,
 Atque, ubifata volent, medios ruiturâ per hostes.

A. B. C. Simlerus, lib. 1. Guilliman. l. 2. f. 303.
 & seqq. aliq; passim. Acta hæc tragœdia Anno Christiano 1307.

VII.

ARGUMENTVM.

Prefectus *Vndervaldiæ Landenbergerus*
 Nobilem de *VVolfenschieß* arcis *Rozenbergensi*
 Vicarium præfecit, *Sarnensi* castro sibi met reserua-
 to. Is potestate tribunitiâ abusus, dum *Conradi Baum-*
gartneri ciuis *Subsiluani* coniugem, quam deperi-
 bat, ipso absente, ad amorem illicitum sollicitat, &
 ad balneum sibi preparandum compellit: à marito
 superueniente, impactâ quam gestauerat securi, in
 balneo ipso feritur, & lasciuie penas, præsentè sup-
 plicio soluit. Quæ omnia *Conradus* ipse ab uxore &
 interfecti famulis edoctus, *Patricio Lucernensi* expo-
 nit. Simlerus l. 1. fol. 35. Guillim. l. 2. c. 16.
 alij.